

NOTE DE STUDIU

IACOV

Schița cărții

John Vernon McGee

EPISTOLE GENERALE

Iacov, 1 și 2 Petru, 1,2,3 Ioan și Iuda sunt cunoscute sub denumirea de epistole “catolice” sau universale, deoarece nu se adresează unei biserici sau unei persoane anume, ci Bisericii în întregul ei.

IACOV

Autorul : Iacov

În legătură cu această epistolă, există o oarecare dificultate în a-i stabili paternitatea. Există cel puțin patru bărbați cu numele de Iacov în Noul Testament. Cel puțin trei dintre aceștia au fost identificați:

1. Iacov, fratele lui Ioan, fiul lui Zebedei, numit de Domnul “fiul tunetului”. A fost ucis de Irod (Faptele Apostolilor 12:1,2).
2. Iacov, fiul lui Alfeu, numit “Iacov cel mic”. Este menționat printre apostoli, dar se cunosc foarte puține despre el.
3. Iacov, fratele Domnului (Matei 13:55, Marcu 6:3), în realitate frate vitreg, după trup. El a devenit conducătorul bisericii din Ierusalim (Faptele Apostolilor 15:13). Acest Iacov este autorul epistolei (Galateni 2:9).

Data scrierii : 45-50 d.Hr.

Epistola lui Iacov a fost prima carte scrisă a Noului Testament. Unii au afirmat că Iacov a scris-o pentru a combate învățăturile lui Pavel. Este evident o părere greșită, întrucât nici una din epistolele lui Pavel nu exista la vremea scrierii epistolei lui Iacov.

Iacov și Pavel

Contradicția aparentă dintre Iacov și Pavel poate fi ușor explicată dacă ținem seama de mesajul lui Iacov. El afirmă, ca și Pavel, că suntem îndreptățiți prin credință, însă credința care îndreptățește are drept roade fapte bune. Calvin a spus: “Credința singură mântuiește, dar credința care mântuiește nu este singură.” Îndreptățirea se manifestă prin fapte – nu suntem îndreptățiți *de* ci *pentru* fapte bune.

Pavel a pus accentul pe ambele etape:

Credința – nu suntem îndreptățiți *de* fapte:

El ne-a mântuit, nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui (Tit 3:5).

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. (Efeseni 2:8,9)

Faptele – suntem îndreptățiți *pentru* fapte:

Adevărat este cuvântul acesta, și vreau să spui apăsând aceste lucruri, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu, să caute să fie cei dintâi în fapte bune. (Tit 3:8)

Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele. (Efeseni 2:10)

Credința este rădăcina mântuirii, iar faptele sunt rodul ei. Credința este cauza mântuirii, iar faptele sunt rezultatul ei.

Versete cheie:

Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.
(Iacov 1:22)

Vrei, deci, să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zădarnică?
(Iacov 2:20)

Tema: etica și nu doctrina creștinismului

Epistola lui Iacov a fost comparată cu cartea Proverbe din Vechiul Testament. Ambele subliniază aspectele practice ale trăirii. În ambele, copilul Domnului poate să găsească învățături practice pentru situații cu care orice om se confruntă.

Îndreptățirea prin credință se dovedește prin fapte și se testează prin:

Fapte – capitolele 1,2

Cuvinte – cap.3

Comportament și atitudini lumești – cap.4

Avertisment dat bogaților – cap.5

SCHIȚA CĂRȚII

I. VERIFICAREA credinței adevărate, capitolele 1-3

A. Dumnezeu testează credința prin încercări, 1:1-12

(Rezultat dublu:- dezvoltarea răbdării în viața aceasta, v.3;

- răsplată în veșnicie, v.12)

B. Dumnezeu nu testează credința cu rău, 1:13-21

(Răul vine din interior – firea, v.14)

C. Dumnezeu testează credința prin CUVÂNT, nu prin cuvintele oamenilor, 1:22-27

(Fapta, nu doctrina, este testul final al credinței; a cunoaște nu este de ajuns)

D. Dumnezeu testează credința prin atitudinile și acțiunile îndreptate către alte persoane, 2:1-13

E. Dumnezeu testează credința prin fapte bune, 2:14-26

(Ilustrație – jertfa adusă de Avraam, v.21)

F. Dumnezeu testează credința prin limbă, 3:1-18

(Ceea ce este în fântâna inimii va ieși la suprafață prin găleata gurii.)

II. DEȘERTĂCIUNEA poftelor lumești, cap.4

(Poftele lumești se manifestă prin certuri și disensiuni, versetele 1,2)

III. NENOROCIRILE cu care vor fi loviți cei bogați;

ÎNSEMNĂTATEA venirii iminente a lui Hristos, cap.5

(Venirea iminentă a lui Hristos lucrează răbdarea, v.7,8; îndemn la rugăciune, v.13-18)

A. Bogațiile sunt o povară (avertisment dat bogaților), v.1-6

B. Venirea lui Hristos este o mângâiere, v.7-12

C. Rugăciunea celui neprihănit este o putere, v.13-20

COMENTARII

I. VERIFICAREA credinței adevărate, capitolele 1-3

A. Dumnezeu testează credința prin încercări, 1:1-12

v.1 Deși Iacov era fratele după trup al Domnului, el se numește pe sine *rob*. Observați că apostolul folosește numele întreg, Domnul Isus Hristos.

(*Seminții*) *împrăștiate* (greacă *diaspora*). Evreii erau împrăștiați în tot Imperiul Roman, în principalele sale orașe.

Sănătate! Este un salut cald, intim.

v.2 *Încercări* – rezultatul lor este bucuria. Încercările au întotdeauna un scop și sunt urmate de bucurie (vezi Evrei 12:11).

v.3 Când credința este testată prin încercări, rezultatul este răbdarea. “Acidul durerii dovedește moneda credinței.” Vezi Ioan 2:23-25; 6:64-66; Romani 5:3-5; Galateni 6:17; Psalmul 131:2.

v.4 *Desăvârșiți*, adică ajunși la maturitate. *Întregi* – sănătoși, nu infirmi. Așa este creștinul normal.

v.5 Dacă lipsește vreunui înțelepciunea necesară atingerii normalității creștine, să o ceară de la Dumnezeu. *Cu mână largă* – Domnul o dă fără condiții. *Fără mustrare* – adică “darul bun, pur, neamestecat cu rău sau cu amărăciune” (Vincent).

v.6 S-o ceară fără ezitare, cu credință tare și îndrăzneală.

v.7 Structură emfatică a frazei

v.8 *Nestatornic* înseamnă instabil, schimbător

v.9 *Dintr-o stare de jos* înseamnă sărac, în contrast cu bogatul

v.10 *Smerirea*, adică umilirea. Averea nu-l va ține în viață și nici nu-i va da viață veșnică

v.11 Așa cum soarele arzător face ca iarba să se usuce, așa se vor ofili și bogații

v.12 Există o răsplată pentru cel care rabdă încercarea și este găsit bun

B. Dumnezeu nu testează credința cu rău, 1:13-21

v.13 Nimeni nu este ispitit cu rău de Dumnezeu. Domnul nu poate fi ispitit prin rău și nici nu ispitește pe nimeni

v.14 Omul este ispitit prin rău atunci când este prins și atras de pofta lui

v.15 Dorințele cărnii conduc la păcat, iar păcatul la moarte. Acest lanț al păcatului se încheie în moarte

v.16 Acesta este un avertisment

v.17 Dumnezeu nu trimite niciodată rău, ci numai bine. El este acela care dă daruri bune, pentru că este Creatorul. În El nu este nici urmă de schimbare, după cum arată și legile creației.

Umbră de mutare înseamnă că nu există nici măcar o umbră aruncată de schimbare, ca partea întunecată a lunii.

v.18 Cuvântul lui Dumnezeu a dat naștere fiilor Domnului (1 Petru 1:23)

Știți bine lucrul acesta, sau “de aceea”.

v.20 Mânia omului se împotrivesc voii și lucrării lui Dumnezeu

v.21 *necurăție* (a cărnii)

Revărsare de răutate sau abundență de răutate. Cuvântul sădit este o piedică în calea păcatelor cărnii.

Să vă mântuiască sufletele – vezi Romani 1:16.

C. Dumnezeu testează credința prin CUVÂNT, nu prin cuvintele oamenilor, 1:22-27

v.22 *Împlinitori* – vezi Matei 7:21

Cuvântul pretinde decizie și acțiune. A consimți mental la ceea ce îți transmite Domnul înseamnă a raționaliza Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce duce la autoînșelare.

v.23 Cuvântul dezvăluie cum este omul natural în realitate.

v.24 Actul de a nesocoti Cuvântului lui Dumnezeu duce la nenorocire. A ignora radiografia care arată o tumoră canceroasă duce la moarte.

A-ți adânci privirea înseamnă a te uita atent. Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu duce la binecuvântare și viață.

v.26 *Religios* – este acela care parcurge ritualul unei religii. Limba este indicatorul real al religiei unui om. A cânta psalmi duminică și a spune glume nepotrivite luna nu este semnul unei religii adevărate.

v.27 *Curată* este latura pozitivă. *Neîntinată* este latura negativă.

Pozitiv: *a cerceta* – a lua contact cu durerea lumii și cu problemele oamenilor.

Negativ: *neîntinată* – contactul cu lumea nu presupune să te implicii în treburile ei.

D. Dumnezeu testează credința prin atitudinile și acțiunile îndreptate către alte persoane,

2:1-13

v.1 Nu fi un snob spiritual

v.2 *Adunare* sau sinagogă, adică o strângere a credincioșilor. Creștinii evrei foloseau cuvântul sinagogă, chiar dacă nu se întâlneau în sinagogi.

Cu un inel de aur nu se referă doar la un inel, ci la mai multe; ca semn al bogăției celui care îl purta.

Haină strălucitoare - este o îmbrăcăminte elegantă, care este în contrast cu straietele omului sărac.

- v.3 Discriminare în favoarea celor bogați
- v.4 *Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă?* Cu alte cuvinte “nu aveți voi mintea împărțită?” Faptele lor dovedeau că aveau îndoieli în credința lor.
- v.5 Săraci după standardele lumii, dar moștenitori ai Împărăției
- v.6 Iacov este dur cu cei bogați (vezi Proverbe 22)
- v.7 *Frumosul* nume, adică onorabil
- v.8 Legea este cuprinsă în această afirmație, așa cum a spus și Domnul Isus
- v.9 Discriminarea dintre bogați și săraci este păcat și face din cel ce-l înfăptuiește călcător al Legii.
- v.10 Este îndeajuns să încalci o singură poruncă din Lege pentru a deveni călcător al ei.
- v.11 Dacă vei încălca o singură lege, vei deveni călcător al legii, ca și cum ai fi încălcat oricare altă lege.
- v.12 Legea slobozeniei este Cuvântul lui Dumnezeu.
- v.13 Cel ce încalcă legea va fi judecat fără milă, după cum nici el nu a arătat milă călcând legea.

E. Dumnezeu testează credința prin fapte bune, 2:14-26

- v.14 Faptele succed credința mântuitoare. Calvin a spus: “Credința singură mântuiește, dar credința care mântuiește nu este singură.”
- v.15 Aceasta este o ilustrație practică
- v.16 Clișeele pioase și vocabularul creștin nu sunt dovezi ale credinței mântuitoare. Cuvintele trebuie însoțite de vocație.
- v.17 Iacov vorbește despre credința mântuitoare. El nu se referă la faptele legii, ci la credință (vezi Romani 3:20).
- v.18 Credința este demonstrată în fața unei lumi sceptice prin fapte.
- v.19 Vorbele goale nu sunt dovada unei credințe mântuitoare – chiar și demonii cred
- v.20 Credința fără roada credinței este goală și inutilă și nu are nici o relevanță pentru lume.
- v.21 Oferindu-și fiul ca jertfă, Avraam a demonstrat ce înseamnă credința mântuitoare.
- v.22 Credința lui Avraam a fost făcută desăvârșită.
- v.23 Avraam a dovedit că avea credința mântuitoare.
- v.24 Credința mântuitoare poate să reziste testului vieții.
- v.25 Rahav este un alt exemplu de credință mântuitoare (vezi Evrei 11:31).
- v.26 Credința fără fapte este precum un trup mort întins într-o cameră mortuară.

F. Dumnezeu testează credința prin limbă, cap.3

- v.1 Învățătorii au o responsabilitate mai mare.
- v.2 “A greși” înseamnă a se împiedica. Limba este un arătător către trup.
- v.3,4 Caii sunt struniți cu un frâu. Corăbiile sunt cârmuite de o cârmă mică.
- v.5 Limba este un mădular mic, dar trebuie controlată.
- v.6 Limba necontrolată este ca o pădure în flăcări, ca o lume de nelegiuiiri și este aprinsă de focul gheenei.
- v.7,8 Animalele pot fi îmblânzite, dar nu și limba.
- v.9,10 Limba poate să-L laude pe Dumnezeu sau să hulească. Ea îl ridică pe om deasupra lumii animale. Omul nu este o maimuță care scoate sunete nedeslușite sau un papagal care știe să imite vorbirea omenească. Ci omul este o ființă care poate comunica cu Dumnezeu și cu semenii săi.
- v.11,12 Omul poate avea două fețe, poate fi indecis și poate avea o limbă cu care să rostească atât bune cât și rele. Nici o fântână nu poate da și apă dulce și apă amară; nici un copac nu poate să rodească și smochine și măslâne.
- v.13 Limba dovedește credința adevărată.
- v.14 Cearta și amărăciunea nu sunt roadele credinței.
- v.15 “Cunoștința este mândră că a învățat atât de mult, Înțelepciunea este smerită că nu cunoaște mai mult.”
- v.16 Limba ieșită de sub control produce invidie și ceartă, care duc la tulburare și fapte rele.

v.17 Adevărata înțelepciune vine de sus și este curată, pașnică, blândă etc. *Fără părtinire* înseamnă “fără să se îndoiască”.

v.18 Acestea sunt roadele credinței.

II. DEȘERTĂCIUNEA poftelor lumești, cap.4

v.1 *Poftele* sunt pasiuni senzuale.

Se luptă în mădularele voastre – cearta și tulburările se nasc din pretențiile exagerate ale mădurelor trupului care cer să fie satisfăcute.

v.2 Dorințele egoiste duc la certuri. Cearta este lumească și nicidecum o abordare creștină. Dorințele ar trebui mărturisite Domnului în rugăciune, pentru ca El să le împlinească, să le refuze sau să le curățească.

v.3 Cererile sunt refuzate pentru că sunt egoiste.

v.4 Acest duh de a încerca să *obții* mai mult și nu de a *da* mai mult este din lume și se împotrivesc lui Dumnezeu. Domnul spune: *Nu iubiți lumea*.

v.6 Acest verset demonstrează, o dată în plus, cât de mult urăște Dumnezeu mândria și cât de mult iubește smerenia.

v.7 Copilul lui Dumnezeu trebuie să fie, în primul rând, supus Lui. Abia atunci se găsește el în poziția de a se împotrivi Satanei.

v.8 Ușa care duce spre Dumnezeu este întotdeauna deschisă.

Psalm 73:28

Păcatul trebuie mărturisit.

Cu inima împărțită – vezi 1:8

v.9 Anumite situații sunt prilejuri de jale, nu de bucurie. Păcatul nu trebuie niciodată tratat superficial.

v.10-12 Aceasta este o secțiune extrem de practică. (Vezi Matei 7:1,2)

Dar tu cine ești de judeci pe aproapele tău?, cu alte cuvinte: cine te crezi?

v.13 *Ascultați*, adică “luați aminte”. Iacov ne amintește de faptul că viața este nesigură.

v.14 Viața este ca un abur care învăluie piscul muntelui – este nesigură și trecătoare.

v.15 Viețile noastre sunt în mâna Domnului.

v.16 Omul nu se poate lăuda, iar dacă o face, păcătuiește.

v.17 Aceasta este o altă definiție a păcatului: a nu face ceea ce trebuie făcut. Pasivitatea este păcat.

III. NENOROCIRILE cu care vor fi loviți cei bogați;

ÎNSEMNĂTATEA venirii iminente a lui Hristos, cap.5

A. Bogațiile sunt o povară (avertisment dat bogaților), 5:1-6

v.1 *Ascultați* adică “luați aminte”

Tânguiți-vă – un cuvânt foarte puternic

v.2 Nimeni nu a vorbit mai dur împotriva bogaților decât o face Iacov în această secțiune. Este o condamnare evidentă a atitudinii celor care posedă averi. Bani nu sunt un rău în ei înșiși, dar dragostea de bani este.

v.3 Nu este condamnat câștigul din muncă, ci acumularea și abuzul averilor. Sunt avuți în vedere bogații care posedă un cont substanțial în bancă în vremurile din urmă. Averea la venirea Domnului Isus va constitui un păcat. (Vezi Ecclesiastul 10:19, Proverbe 11:4, Ieremia 17:11)

v.4 Apostolul condamnă felul în care sunt acumulate averile.

v.5 Dumnezeu condamnă modul extravagant de viață al bogaților, în plăceri și în satisfacerea poftelor lor egoiste.

v.6 Dumnezeu nu ia deocamdată măsuri împotriva nedreptății care există în lume, dar va îndrepta lucrurile la venirea Domnului Isus.

B. Venirea lui Hristos este o mângâiere, 5:7-12

v.7 Venirea lui Hristos va corecta toate nedreptățile care s-au săvârșit în lume (vezi Psalmul 45:3-7, Isaia 11:3-5, Matei 6:19-24). Atitudinea corectă pe care trebuie să o aibă copilul Domnului este de a aștepta roada să se coacă.

v.8 Trebuie să fim răbdători, așteptând venirea Domnului.

v.9 Faceți-vă ordine în case și în afaceri înainte să vină Domnul și să o facă El.

v.10 Profeții sunt dați drept exemplu pentru că au suferit.

v.11 Iov este un alt exemplu de om care a suferit. La început nu pare a fi prea răbdător, dar priviți la sfârșitul încercării sale (Iov 42:1-6).

v.12 Fii omul care nu are nevoie să jure pentru a spune adevărul. Cuvântul unui credincios ar trebui să fie la fel de sigur ca un jurământ.

C. Rugăciunea celui neprihănit este o putere, 5:13-20

v.13 Cei aflați în suferință să se roage. Cei bucuroși în Domnul să cânte cântări de laudă.

v.14 Bolnavii trebuie să facă două lucruri:

(1) să cheme presbiterii să se roage

(2) să fie unși cu ulei – ungerea poate fi fie parte a unui ritual fie ca medicament.

Iacov vorbește de ungere ca medicament; uleiul poate fi aplicat ca medicament în vederea vindecării (vezi Isaia 38:21). De fapt, Iacov îi îndeamnă pe credincioși să cheme pe presbiteri să se roage și să cheme doctorul să administreze medicamentul.

v.15 Omul trebuie să folosească orice mijloace pe care Dumnezeu le pune la dispoziție, dar ceea ce îl va mântui pe bolnav va fi rugăciunea făcută cu credință. Păcatele trebuie iertate, ceea ce implică mărturisirea lor în prealabil (1Ioan 1:9).

v.16 Mărturisiți-vă unii altora păcatele

v.17,18 Ilie era un om la fel ca noi și Dumnezeu i-a auzit și ascultat rugăciunea. Prorocul a controlat vremea timp de trei ani.

v.19,20 Se face referire la copilul Domnului care s-a rătăcit. *Îl întoarce*, adică îl aduce înapoi pe calea cea dreaptă. Păcatele îi vor fi acoperite (vezi Psalm 32:1, Proverbe 10:12).